

"... 'Bismillâhirrahmânirrahîm' de, o hakikate yapış ve vahşet-i mutlakadan ve hadsiz ihtiyâcâtın elemlerinden kurtul. Ve o Sultan-ı Ezel ve Ebedin tahtına yanaş ve o rahmetin şefkatiyle ve şefaatiyle ve şuââtıyla,.." İzah eder misiniz?

Allah, sonsuz azamet ve kibriya sahibi iken, **insan** nihayetsiz bir derecede zillet içinde ve hakir bir mahluktur. Sonsuz kibriya sahibi olan Allah ile insan arasındaki münasebet ve diyalogun sebebi, Allah'ın sonsuz merhamet ve şefkatidir. Yani nihayetsiz zillet ve hakaret içinde olan insanı, Allah'a muhatap ve dost yapan sır şefkattir. Allah insana sonsuz şefkatinden dolayı tenezzül ediyor. Öyle ise insanı Allah'a yaklaştıracak ve dost kılacak en kısa ve keskin yol **şefkat** hakikatine yapışmaktır.

Besmeledeki Rahman ve **Rahim** isimleri Allah'ın bu şefkat ve merhamet yüzünü en güzel bir şekilde temsil eden iki isim, iki unvandır. İnsan bu iki ismin manasını kainatta güzelce okur ve o isimlerin hükmünce hayat yaşarsa, Allah'ın sonsuz şefkat ve rızasına nail olur. İnsanı Allah'a yaklaştıracak ve dost yapacak en sağlam ve kestirme yol, bu şefkat hakikatidir. Bu sebeptendir ki şefkat bütün mahlukatı sarmalayıp nimet ve ikram vesilesi ile besliyor. Yoksa bu şefkat hakikati olmasa sonsuz azamet ve kibriya sahibi olan Allah'ın bir nazar bir cilvesine mazhar olamazdık. Bu anlamda insanın en büyük şefaatchisi ve yardımcısı Allah'ın sonsuz şefkat ve merhametidir. Bu yüzden Allah "**Rahmetim gazabımı geçti de insanları yarattım.**"(bk. *Aclunî, Keşfü'l-Hafâ, 1/448*) diyor.

Yani bizim varlık ve Allah'a muhatap olma nedenimiz, Allah'ın sonsuz merhamet ve şefkatidir ki bu merhamet ve şefkatin en somut ve bariz unvanı **besmelenin** içindeki iki mübarek ve bereketli olan **Rahman** ve **Rahim** isimleridir.